

עפ"א 50384/01/14 - ספיר גלמן נגד עיריית כפר סבא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"א 50384-01-14 גלמן נ' עיריית כפר סבא

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

מערערים	ספיר גלמן
נגד	
משיבים	עיריית כפר סבא

פסק דין

לפני ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בבית משפט קמא בכפר סבא בתיק חע"מ 55981-05-12

כבוד השופט עמית פרייז.

העובדות:

למערערת נרשם דו"ח חניה בסך 250 ₪ לפיו ביום 7.12.11 בשעה 10:25 ברחוב תל אביב יפו מול 0 חנה רכב הסובארו בו נהגה המערערת באופן שיש בו להפריע או לעכב את התנועה.

באת כח המערערת ביקשה בכתב ביטול הדו"ח ולחילופין, ביקשה להישפט.

ביום 12.12.13 התקיימה ישיבת הוכחות, נשמעו שני עדים, עד תביעה, הפקח מירון רביץ והמערערת. הוגשו מוצגים, ניתנה הכרעת דין מרשיעה ומכאן הערעור על ההרשעה ועל העונש שנגזר.

בנימוקי הערעור:

בית משפט קמא נמנע מליתן דעתו לעובדות רלוונטיות ומהותיות שהוכחו בפניו.

ואלה העובדות לטענת באת כח המערערת -

א. הוכח כי מדובר בדרך עפר, לא סלולה, ללא סימון נתיבי נסיעה.

ב. הוכח כי בעבר הדרך היתה סלולה.

ג. הוכח שבדרך שהיתה סלולה היה נתיב נסיעה אחד ולא שניים.

עמוד 1

ד. הוכח כי המערערת חנתה בצד הדרך, בשוליה, ולא בדרך עצמה.

ה. הוכח כי קיימים שוליים גם בצד השני של הדרך שהיתה בעבר סלולה.

ו. הוכח כי אין תמרור האוסר חניה בדרך או בשוליה.

ז. לא הוגש צילום המראה כי רכב המערערת באופן חנייתו הפריע לתנועה.

ח. המערערת הכחישה כי חנתה ברחוב תל אביב יפו, המשיבה לא הוכיחה שהעבירה אכן בוצעה בכתובת שצויינה בדו"ח החניה.

לאור כל האמור לעיל, אין ביטוי להפרעה של התנועה, לדעת באת כח המערערת. על כן יש לזכותה.

לענין גזר הדין נטען:

אם יגיע בית המשפט למסקנה כי רכב המערערת באופן חנייתו אכן הפריע לתנועה, ראוי לגזור על המערערת עונש בגובה שקל אחד קנס לאור העובדה כי הדרך לא סומנה, ולא הוצב על ידי המשיבה תמרור האוסר חניה בשולי הדרך.

בא כח המשיבה מבקש לדחות הערעור על שני חלקיו.

הודעת הערעור תוקפת ממצאי מהימנות וממצאים עובדתיים שנקבעו בבית משפט קמא.

ערכאת הערעור אך לעיתים רחוקות תתערב בקביעות אלה.

עוד נטען, ההפרעה לתנועה שגרמה המערערת באופן העמדתה את הרכב אינה חייבת להתבטא בהפרעה קונקרטי, די בהפרעה אפשרית לתנועה לצורך הרשעתה בעבירה.

הכרעת הדין

בית משפט קמא ביסס הרשעתו לאחר שמיעת גרסת הפקח לפיה המערערת באופן בו חנתה הפריעה לתנועה, ושמיעת גרסת המערערת החולקת על כך.

בית משפט התרשם כי מדובר בפקח הבקיא היטב בתנאי האזור, ראה פעמים לא מעטות קיומה של תנועה שוטפת במקום. תנועה, המופרעת בעת שרכב חונה במקום בו חנתה המערערת. הלכה למעשה קימת תנועה דו סטרית במקום, על פי עדותו. על פי הערכת הפקח שני כלי רכב הנעים במקביל אינם יכולים לעבור במקום בעת ובעונה אחת, נוכח חנית המערערת. המערערת עצמה, אמנם בשפה רפה, אישרה כי איננה בטוחה ששתי משאיות יכולות לעבור במקביל כשרכבה חונה במקום.

בית המשפט קובע כי גישת הפקח הינה אחידה, ברורה, מקצועית, ברת נסיון אל מול גירסה שאינה חד משמעית ומתוך עדותה ניתן ללמוד שאינה מכירה את המקום.

לגופו של ענין דין הערעור להדחות על שני חלקיו.

1. עיון מעמיק בפרוטוקול בית המשפט, במוצגים שהוגשו מלמד כי הכרעת הדין מבוססת על קביעות עובדתיות וממצאי מהימנות. העבירה שיוחסה למערערת הינה הפרעה לתנועה, בניגוד לסעיף 6(ג)(1) לחוק העזר לכפר סבא(העמדת כלי רכב וחנייתם)תשנ"ז 1997 (להלן: חוק העזר).

2. אין צורך בקיומו של תמרור האוסר כניסה לאותו נתיב תנועה שמשמעותו נסיעה חד סטרית באותו נתיב. העדר תמרור כזה משמעותו - התנועה מותרת לשני הכוונים. ומשכך, די בקיומה של הפרעה לתנועה זורמת משני הכוונים עקב אופן חניית רכב המערערת כדי להרשיעה בעבירה. זאת ועוד, ההפרעה יכול שתהא אפשרית בלבד ולא קונקרטיית. ראה רע"פ 5273/12.

3. קביעת בית המשפט כי הרכב חנה באופן המפריע לתנועה מעוגנת היטב בראיות, ולא ניתן היה להגיע למסקנה אחרת מזו שאליה הגיע בית משפט קמא.

4. המערערת אישרה בבית משפט קמא כי חנתה במקום. המערערת זיהתה את רכבה בתמונה שהוצגה. משכך אין משמעות לשם הרחוב, מדובר בפרט שולי וזניח, שאי הוכחתו הוודאית אין בה כדי לסייע למערערת. ראה לענין זה 31028-08-13.

5. לענין העונש: בית המשפט גזר על המערערת קנס בגובה 2500 ₪. הקנס המקורי הנקוב בדו"ח עומד על סך 250 ₪.

טווח גובה הקנס שניתן לגזור נע בין הקנס שצויין בדו"ח, לבין הקנס המירבי על פי פקודת העיריות העומד על סך 3600 ₪.

בית משפט נימק באריכות את גזר הדין, ולטעמי, אף מעבר לנדרש.

שקול הדעת שהופעל במסגרת גזר הדין, הנו ראוי, נכון וצודק. אין בדעתי להתערב בו.

לסיכום הערעור נדחה.

ניתן היום, י"א תשרי תשע"ה, 05 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.